

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi november hó 25. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a rablás büntette és más bűncselekmény miatt az **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.60/2008/17. számú ítéletének a bűnjelekre vonatkozó rendelkezését akként változtatja meg, hogy mellőzi a Samsung mobiltelefonra, töltőre és sim-kártyára a vagyonekbezés elrendelését és a bűnjeleket a polgári jogi igény biztosítására visszatartja.

Felhívja a Magyar Posta Zrt.-t (7646 Pécs, Jókai u. 10. szám), hogy a biztosítási intézkedést meg kell szüntetni, ha a kézbesítéstől számított 60 nap alatt nem kér végrehajtást.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Mindkét vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a 2008. június 16. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Kötelezi az I.rendű vádlottat 3.000 (háromezer) forint , a II.rendű vádlottat 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás

A Somogy Megyei Bíróság B.60/2008/17. számú, 2008. június 16. napján kelt ítéletével az I.rendű vádlottat társtettesként, fegyveresen, elkövetett rablás büntette és közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatt, mint többszörös visszaesőt 8 év fegyházra, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A II.rendű vádlottat társtettesként, fegyveresen, elkövetett rablás büntette és bűnsegédként elkövetett közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntette miatt, 6 év fegyházra, mellékbüntetésül 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlottak által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Kötelezte a vádlottakat az okozott kár, kamatai és az illeték megfizetésére is.

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlottak és védőik enyhítésért jelentettek be fellebbezést. A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános tárgyaláson jelen lévő képviselője útján a tényállás és a bűnösségi körülmények kisebb körű kiegészítése mellett a vagyonek kobzás mellőzését, a lefoglalt telefon és tartozékainak visszatartását, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett fellebbezések alapján eljárva az ítélőtábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. Valamennyi, az ügyben jelentőséggel bíró bizonyítási eszközt beszerezte, a tényállást túlnyomórészt felderítette, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

A tényállást az iratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel mindössze azzal egészíti ki, illetve pontosítja, hogy a II.rendű vádlott nem kóros elmeállapotú, nem szenved olyan elmebetegségben, vagy gyengeelméjűségben, amely korlátozná vagy kizárná azt, hogy cselekményének társadalomra veszélyességét felismerje, illetve-e felismerésnek megfelelően cselekedjék.

Az I.rendű vádlottellen Hajdú-Bihar Megyében nyereségvágyból elkövetett emberölés büntette miatt eljárás van folyamatban. Az ügyben a nyomozó hatóság iratismertetéssel az eljárást befejezte és az iratokat vádemelési javaslattal megküldte az ügyészségnek.

Az ítélet indokolásának 13. oldalán az utolsó bekezdést a tényállás részének is tekinti.

A fentiek szerint kiegészített és pontosított tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a másodfokú bíróság eljárásában is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlottak teljes körű beismerő vallomása mellett a kihallgatott tanúk vallomása, a szakértői vélemények, szagnyom-azonosítási jegyzőkönyvek, a helyszíni szemle adatai, a lefoglalt bűnjelek alapján állapította meg. Részletes és meggyőző indokát adta, hogy a cselekmény egyes részleteiben - melyek sem a bűnösségre, sem a cselekmények minősítésére, sem a büntetés kiszabásakor figyelembe vehető körülményekre nem voltak kihatással - miért a sértett vallomását fogadta el a vádlottak védekezésével szemben. Hasonlóan logikai hibáktól mentes mérlegeléssel állapította meg a vádlottak által elvitt pénz összegét is az elsőfokú bíróság.

A megyei bíróság tehát részletes, logikai hibáktól mentes, így törvényes mérlegeléssel, mindenben megalapozott tényállást állapított meg. Mindezek alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, és az elkövetett cselekményeket is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság a II.r. vádlott védőjének jogi érvelésével, mely szerint a vádlottaknak az a magatartása, hogy a sértettet a rablást követően egy mellékhelyiségben megkötözték és ismételten megfenyegették, csupán látszólagos anyagi halmazatot képez, ezért a vádlottakat a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettének vádjá alól fel kell menteni.

A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a rablás büntettébe általában beolvad a személyi szabadság megsértésének a bűncselekménye, a rablás elkövetésekor megnyilvánuló személy elleni erőszak ugyanis - amely akár a sértett védekezésre képtelen állapotát is eredményezi - szükségképpen a sértettnek a cselekvési szabadságától való időleges megfosztottságával együtt jár. Így tehát ennek a két bűncselekménynek a viszonylatában az anyagi bűnhalmazat megállapítása kizárt. (BH.1960/24; BH.1996/295. számú eseti döntések)

Ezzel szemben anyagi bűnhalmazat létesül akkor, ha a rablási cselekmény során alkalmazott, a sértettet a cselekvési szabadságától megfosztó személy elleni erőszakot az elkövető a rablási cselekmény befejezte után is fenntartja, vagy egyébként a személy elleni erőszaknak a sértett cselekvési szabadságától való megfosztottságát eredményező hatása az elkövető által felismerhetően, a rablási cselekmény befejezése után is folytatódik. Lehetőség van tehát arra, hogy a rablás büntettével halmazatban a személyi szabadság megsértésének a büntette is megállapítható legyen.

Az elbírált ügyben az I.r. vádlott a rablási cselekmény befejezése után a sértettet a postahivatal WC-jében úgy megkötözte, hogy mozdulni sem tudott és azzal fenyegette meg, hogy a közelben egy hangra robbanó bombát helyeztek el, így segítségért sem kiabálhat. A sértett személyi szabadságának korlátozása tehát nemhogy megszűnt a rablás befejezése után, hanem még kifejezettebbé vált.

Miután jelen ügy sértettje, mint postai alkalmazott közfeladatot ellátó személynek minősül, így a sérelmére elkövetett személyi szabadság megsértése is más elbírálás alá esik. Ezért az elsőfokú bíróság helyesen minősítette a vádlottak cselekményét fegyveresen elkövetett rablás büntette mellett közfeladatot ellátó személy elleni erőszak büntettének.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel és súlyuknak megfelelően értékelte. Az I.rendű vádlott esetében további súlyosító körülményként kell értékelni, hogy nem csupán többszörös, hanem különös visszaeső is, a II.rendű vádlottesetében azt a körülményt, hogy visszaesőnek nem minősülő bűnismétlő. Mindkét vádlott terhére értékelte a másodfokú bíróság, hogy a sértett a cselekmény következtében munkaképességét is hátrányosan befolyásoló, jelentős pszichikai károsodást szenvedett.

A bűnösségi körülmények ilyen kiegészítése mellett is az elsőfokú bíróság a vádlottakkal szemben megfelelő mértékű fő- és mellékbüntetést szabott ki. A büntetési tételkeret - melyet az elsőfokú bíróság nem jelölt meg - 5 évtől 18 évet el nem érő szabadságvesztés. Ezen belül a megyei bíróság mindkét vádlottal szemben a tételkeret alsó határához közel eső büntetést alkalmazott, mely a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel nem tekinthető sem enyhének, sem eltúlzottnak. A kiszabott büntetések tehát mindenben megfelelnek a Btk.37.§-ban meghatározott büntetési céloknak, ezért a másodfokú bíróság a büntetés enyhítését egyik vádlott esetében sem látta indokoltnak.

Tévedett a megyei bíróság, amikor az I.r. vádlott által a bűncselekmény elkövetéséből származó pénzből vásárolt mobiltelefont, töltőt és kártyát elkobozta. Miután a vádlottakat kötelezte a bűncselekménnyel okozott kár és kamatainak megfizetésére, a telefon a tartozékaival együtt a megítélt polgári jogi igény fedezetéül szolgál, ezért e tárgyak esetében a Btk.77/B.§ (5) bekezdése alapján nincs helye vagyonelkobzásnak. A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság a lefoglalt tárgyakat a Be.157.§ (1) bekezdése alapján a polgári jogi igény biztosítására visszatartotta.

Mindezek alapján a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a vagyonelkobzásra vonatkozó döntését a Be.372.§ (1) bekezdésére figyelemmel megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Be.381.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottakat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A kiszabott szabadságvesztésbe a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a jogerős határozat meghozataláig a vádlottak által

előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk.99.§ (1) bekezdése alapján továbbmenően beszámította.

P é c s, 2008. november 25.

.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke,.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.60/2008/17. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.135/2008/9. számú ítéletében írt változtatásokkal 2008. november 25. napján mindkét vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos
a tanács elnöke